

prima instanță: M. Guzun

DECIZIE

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia, Dumitru Mardari

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani în cadrul dosarului de insolabilitate a Societății comerciale „Comeral-Com” societate cu răspundere limitată, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 31 iulie 2014, prin care a fost respinsă cererea privind destituirea administratorului procesului de insolabilitate a Societății comerciale „Comeral-Com” societate cu răspundere limitată, Hariton Eugeniu

c o n s t a t ă:

Administratorul Societății comerciale „Comeral-Com” societate cu răspundere limitată, cu sediul mun. Chișinău, bd. Moscovei 20/4 ap.27, cod fiscal 1005600053419 s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate.

În motivarea cererii a invocat că, debitorul are o datorie față de creditorii săi, în sumă de 22 789 569, 62 lei, pe care nu le poate achita.

Astfel, Societatea comercială „Comeral-Com” societate cu răspundere limitată este în incapacitate de a achita datoriile creditoriale, din motive de supraîndatorare, din care cauză a intervenit temeiul special de intentare a procesului de insolabilitate, motiv din care a depus prezenta cerere introductivă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2012 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de Societatea comercială „Comeral-Com” societate cu răspundere limitată privind intentarea procesului de insolabilitate cu numirea în calitate de administrator provizoriu ÎI „Hariton Eugeniu”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013 a fost intentat procesul de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Comeral-Com”, fiind desemnat în funcția de administrator al insolabilității ÎI „Hariton Eugeniu”.

La 10 iulie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani a depus un demers, prin care a solicitat destituirea administratorului procesului de insolabilitate ÎI „Hariton Eugeniu”, invocând faptul că administratorul insolabilității nu-și exercită atribuțiile cu diligența necesară și din cauza inacțiunii lui derularea procesului de insolabilitate a fost stopată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 iulie 2014 a fost respinsă cererea Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani cu privire la destituirea din funcție a administratorului procesului de insolabilitate ÎI „Hariton Eugeniu”.

Prin prisma art. 8 din Legea insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării.

Considerînd ilegală încheierea pronunțată, la 14 august 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani a depus recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani privind destituirea administratorului procesului de insolabilitate.

Conform avizului de recepție, anexat la materialele dosarului se atestă că, recurentul a recepționat încheierea redactată a Curții de Apel Chișinău din 31 iulie 2014 la data de 08 august 2014 (f.d.26), astfel instanța de recurs consideră recursul Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani ca fiind declarat în termen.

În motivarea recursului organul fiscal a indicat că, încheierea instanței de insolabilitate nu reflectă toate aspectele cauzei prin prisma actelor legislative, nu a elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și s-a emis o încheiere neîntemeiată.

Suplimentar, a invocat că din cauza inacțiunilor administratorului și nerespectării atribuțiilor ce îi revin prin lege, creditorii, de la data intentării procesului de insolabilitate - 15 aprilie 2014 și pînă în prezent, nu s-au expus asupra confirmării procedurii de insolabilitate, în lipsa hotărîrii adunării creditorilor nu s-a decis prin încheiere asupra continuării procedurii de insolabilitate.

Mai mult, ca atît administratorul procesului de insolabilitate conform art. 66 alin. (1) lit. b) al Legii insolabilității, era obligat să realizeze inventarierea patrimoniului debitorului, partajarea lui, adoptarea de măsuri pentru conservarea masei debitoare, respectiv în lipsa unui raport privind starea masei debitoare și despre îndeplinirea atribuțiilor, administratorul Hariton Eugeniu nu a realizat inventarierea debitorului conform legislației în vigoare, nu a întreprins careva măsuri întru conservarea masei debitoare, dar a dispus încheierea unor tranzacții economice, în rezultatul cărora au fost afectate interesele creditorului chirografar, iar continuarea activității economice a debitorului a admis restanțe față de bugetul public național (plăți curente) în sumă totală de 867 035, 35 lei.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat care urmează a fi respins cu menținerea încheierii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvenței.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Din materialele cauzei s-a constatat că, administratorul Societății comerciale „Comeral-Com” societate cu răspundere limitată, cu sediul mun. Chișinău, bd. Moscovei 20/4 ap.27, cod fiscal 1005600053419 s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2012 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de Societatea comercială „Comeral-Com” societate cu răspundere limitată privind intentarea procesului de insolvență cu numirea în calitate de administrator provizoriu ÎI „Hariton Eugeniu”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013 a fost intentat procesul de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Comeral-Com”, fiind desemnat în funcția de administrator al insolvenței ÎI „Hariton Eugeniu”.

La 10 iulie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani a depus un demers prin care a solicitat destituirea administratorului procesului de insolvență ÎI „Hariton Eugeniu”, invocînd faptul că administratorul insolvenței nu-și exercită atribuțiile cu diligența necesară și din cauza inacțiunii lui derularea procesului de insolvență a fost stopată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 iulie 2014 a fost respinsă cererea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani cu privire la destituirea din funcție a administratorului procesului de insolvență ÎI „Hariton Eugeniu”.

Instanța de recurs constată că Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 31 iulie 2014 justificat a dispus respingerea cererii Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani cu privire la destituirea din funcție a administratorului insolvenței ÎI „Hariton Eugeniu”.

Conform art. 71 alin.(1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, la cererea comitetului creditorilor, a adunării creditorilor, a administrației publice centrale de specialitate sau autorităților administrației publice locale (în cazul intentării procesului de insolvență în privința întreprinderii de stat care a fost fondată de către organul central de specialitate sau a întreprinderii municipale care a fost fondată de autoritatea administrației publice locale, sau a întreprinderii în al cărei capital statutar statul deține mai mult de 35% din pachetul de acțiuni), sau din oficiu, instanța de insolvență poate destitui administratorul/lichidatorul din motive întemeiate, inclusiv dacă acesta: a) nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță; sau b) depășește sau nu respectă atribuțiile ce îi revin prin prezenta lege, încalcă legislația; sau c) se află în conflict de interese cu orice parte în proces; sau d) cade sub incidența prevederilor de incompatibilitate și/sau a restricțiilor prevăzute de lege; sau e) se află în procedură de lichidare sau de insolvență.

Prin urmare, în interpretarea corectă a normei enunțate este de înțeles că instanța de insolvență poate să destituie administratorul insolvenței la solicitarea comitetului creditorilor, a Adunării creditorilor precum și din oficiu.

Însă, instanța de insolvență nu poate fi obligată sub nici o formă să destituie administratorul din oficiu.

Mai mult, ca atât legea citată prevede temeiurile de destituire a administratorului insolvenței și aceste temeiuri trebuie să fie clare, concrete, bazate pe fapte reale, care să corespundă prevederilor legale și procedurii stabilite.

Raportând aceste prevederi la împrejurările cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, legiuitorul a indicat expres cine sunt titularii în drept să solicite destituirea administratorului insolvenței.

Or, norma în cauză indică imperativ că un singur creditor nu poate solicita destituirea administratorului insolvenței și nu este în drept de a depune astfel de cerere. Aici, se va mai remarca că destituirea din oficiu presupune situația când instanța de insolvență constată motive de destituire, pornind de la comportamentul și conduita administratorului insolvenței contrar scopului pentru care a fost numit.

Instanța de recurs constată că nu sunt temeiuri de fapt și de drept pentru destituirea administratorului procesului de insolvență al Societății comerciale „Comeral-Com” societate cu răspundere limitată, ÎI „Hariton Eugeniu” nefiind prezentate probe concludente și veridice pentru destituirea acestuia.

Tot odată, se reține că administratorul insolvenței Societății comerciale „Comeral-Com” societate cu răspundere limitată, ÎI „Hariton Eugeniu” își îndeplinește atribuțiile în conformitate cu prevederile legale, prezentând periodic rapoarte conform derulării procesului de insolvență.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, încheierea instanței de insolvență este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani cu menținerea încheierii instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit.a) Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău Direcția Administrare Fiscală Rîșcani.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 iulie 2014, adoptată în cadrul dosarului de insolabilitate a Societății comerciale „Comeral-Com” societate cu răspundere limitată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

